

τὸ πυκνόν, πυκνότερον ἐκεῖνο πλῆθος τῶν θεατῶν, οἵτινες κατέκλυζον τὸν περίεχθρον, δίκην μυρμηκῶν στρατιάς. *Ὅλα ἐκεῖνα τὰ παλαιά, ὅλη ἐκεῖνη ἡ παιδρὰ ἀληθῶς πανήγυρις, ἥτις ἐπὶ τοσαύτα ἔτη ἀντείχεν ἐπίμονος εἰς πᾶν ἐκκλησιαστικὸν ἀνάθεμα καὶ πᾶσαν ἐπισκοπικὴν προγραφήν, παρῆλθε πλέον σήμερον ἀνεπιστρεπτεῖ, καὶ ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἡ ἐκκλησία κατώρθωσεν οὕτως εἰπεῖν ὁ πολιτισμὸς. Λέγω οὕτως εἰπεῖν, διότι μετέθηκεν ἀπλῶς ὅ,τι μάτην ἐκεῖνη προσεπάθει νὰ ἐξοντώσῃ. Δὲν γίνεται πλέον εἰς τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὸ προσκύνημα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, ἀλλὰ γίνεται ὅμως ἀπὸ πέντε ἤδη ἑτῶν εἰς τὸ Φάληρον. Εἰς τοὺς λόφους τοῦ Ὀλισσοῦ ἀπέμειναν πιστοὶ ἀποδημητὰ ὀλίγοι μόνον μὴ πολιτισμένοι καὶ εἰς τὰς κατωτέρας τοῦ λαοῦ τάξεις ἀνήκοντες. Αὐτοὶ μεταφέρουσιν ἀκόμη ἐκεῖ, ὡς εἶχον μεταφέρει τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, τὰς ἐλαίας τῶν καὶ τὰ σκόροδά τῶν καὶ τὰ πεμιγρὰ τῶν ὄστρεα καὶ τὸν ἀπαραίτητον ῥητινίτην, καὶ τραγωδοῦσιν ἀκόμη εὐθμοὶ καὶ χοροῦσι πρὸς τὸν ἦγον βραχνῶ τινος καὶ παραχόρδου βιολίου. *Ἄλλ' εἶνε ὀλίγοι δυστυχῶς, ὡς εἶνε ὀλίγοι καὶ οἱ θεαταὶ τῶν. Οἱ πολλοί, ὧν ἡ πολιτισμένη καὶ νεωτερίζουσα στρατιὰ πληθύνεται ὁσμέραι, καταβαίνουσιν εἰς τὸ Φάληρον, ὅπου ὑπάρχει ἐστιατόριον τῆς Ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου ὑπάρχει καφενεῖον, ὅπου κτίζονται μέγαρον ἐξοχικά, ὅπου δύναται τις τέλος νὰ περιπατήσῃ ὥρας ὀλοκλήρους εἰς διακοσίαν μέτρων ἑκτασίν, θαυμάζων τὰς πασσαλοστοιχίας, ἅς οἱ φαληρισταὶ ἀποκαλοῦσι κήπους, τὸ μελαγχολικὸν παράπηγμα, ὅπερ τὸ θέρος ὀνομάζεται θέατρον, καὶ . . . τὴν περίεργον ἀνεμαντλίαν, ἥτις ὡς γίγαντος σκελετὸς ἀναπτύσσει πρὸς τὴν θαλασσίναν αὐρὰν τὰς ἐρυθρὰς τῆς πέρυγας. Τὰ πολλὰ ταῦτα καὶ ποικίλα θέλητρα τοῦ Φαλήρου, εἰς ἃ μὴ λησμονήσῃς νὰ προσθήσῃς τὸ μέγιστον ἐκεῖνο, ὅπερ συνοφίζουσιν αἱ γαλλικαὶ λέξεις: *voir et être vu*, συγκαλοῦσι συνήθως τὴν Καθαρὰν Δευτέραν παρὰ τὸν φαληρικὸν αἰγιάλον τὸν οὕτω καλούμενον *καλὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν*, ὅστις ἀφοῦ περιπατήσῃ ὥρας τινάς, καὶ ἀκούσῃ βακένδυτὸν κίνα καὶ ἀνιπτον ἰταλόπαιδα, παίζοντα διὰ τῆς ἀοπης τοῦ τὴν *Mandolinata* καὶ τὴν *Stella Confidente*, ἐπιστρέφει οἰκαδε κατευχαριστημένος καὶ διηγείται τὴν ἐπιούσαν ὅτι ἐπέρασε θαυμάσια εἰς τὸ Φάληρον. *Ἐφέτος ὅμως καὶ τοῦ Φαλήρου τὰ Κούλουμα ἦσαν πεμιγρὰ καὶ μέτρια. *Ὁ κόσμος ἦτο ὀλίγος, ἴσως διότι ὁ ἄρθρος πηλὸς τῶν ὁδῶν ἐμπόδιζε τοὺς περισσότερους νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας τῶν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὁδοιπορίαν, πολὺ μακροτέραν καὶ δυσχεροτέραν τῆς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ εἰς τὸ Φάληρον· τὸ δὲ ἐστιατόριον τοῦ σιδηροδρόμου ἦτο κλει-

στόν, διότι πιθανῶς ἡ χιὼν τῆς προτεραιᾶς εἶχε παγώσει τοὺς κερδοσκοπικοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ξενοδόχου. Οὕτω πᾶσαι αἱ διασκεδάσεις, τὰς ὁποίας πρὸ μικροῦ σοῦ ἀνέφερα, ἔγειναν μὲν, ἀλλ' ἔγειναν κατὰ πολὺ μικροτέρας διαστάσεις, καὶ ἡ *greatest attraction* τῆς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ ἀνεμαντλία τοῦ σιδηροδρόμου, ἥτις ἀντικατέστησεν ἀπό τινων μνηῶν τὸ δυστυχῆς θανάριον, οὕτινος οἱ ἀφιλοκερδεῖς ἀγῶνες ἐπότιζον ἄλλοτε τὸν κήπον τῆς Ἐταιρίας.

*Θέλεις τώρα καὶ ἐν νέον; *Ἐφθασε προχθὲς ὁ ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος, ὅστις πρόκειται νὰ τέρψῃ τὰ ἀθηναϊκὰ ὄτα κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου. Λέγεται δὲ ἤδη περὶ αὐτοῦ ὅτι ἡ πρώτη κυρία εἶνε . . . πολὺ ὠραία. Σὺ θὰ ἐρωτήσῃς ἴσως, ἂν τραγουδεῖ εὐμορφα. Περὶ τούτου οὐδεὶς ἔγεινε λόγος μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ *γυλομοῦσου* κοινού.

*Α! ἀλήθεια! ὀλίγοι δεῖν νὰ λησμονήσω καὶ ἐν ἄλλο νέον. *Ἐπεσε τὸ Ὑπουργεῖον.

ΣΟΦΙΑ.

Γινώμαι καὶ ἀπέψεις ἠθικαὶ τοῦ δαυκοῦ

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιού.]

422.

*Ὅλα τὰ πάθη παρορμῶσι τὸν ἄνθρωπον εἰς σφάλματα, ἀλλὰ τὰ ἐξ ἐρωτος ὀλισθήματα εἶναι τὰ μᾶλλον καταγέλαστα.

423.

*Ὀλίγοι γέροντες γινώσκουσι νὰ φέρονται ὡς γέροντες.

424.

*Ἄλλα ἔχομεν ἐλαττώματα καὶ ἐν τοῖς ἀντιθέτοις αὐτῶν σεμνυόμενα. Ἐν ᾧ, λόγου χάριν, ἀσθενοῦς εἴμεθα χαρικτηρῶς, καυχώμεθα ὡς ἰσχυρογνώμονες.

425.

*Ἡ περίνοια οἶνει μαντικῆς δυνάμεως μετέχει, καὶ διὰ τοῦτο, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τοῦ νοῦς προτέρημα, τὸ διορατικὸν τὴν ματαιότητα τοῦ ἀνθρώπου κολακεύει.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Παππάκη, τί εἶνε αὐτὴ ἡ «διδασκαλία μαθημάτων διὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων», περὶ τῆς ὁποίας γίνεται τόσος λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας;

— Σοῦ τὸ εἶπα ἄλλοτε.

— Ναι, μοῦ εἶπες ὅτι δὲν ἤξευρες.

— Αἱ λοιπὸν, αὐτὸ εἶνε.

* *

Μεταξὺ φίλων:

— Πῶς; εἶσαι σύ; Δὲν ἀπέθανες λοιπὸν;

— Καθόλου.

— Ἦσο τόσον κακὰ τὴν τελευταίαν φορὰν ποῦ σὲ εἶδα εἰς τὴν ἀσθένειάν σου.

— Εἶνε ἀληθές, ἀλλ' ἔγεινα καλά.

— Πῶς τὸ κατώρθωσες;

— *Α, ὅπως κατὰ τύχην. . . . *Ἡσθῆνησεν ὁ ἱατρός μου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Κανὲν ἔθνος δὲν εἶνε πλέον μεμψιμοῖρον, πλέον εὐπειθές, καὶ πλέον ἐπιλήσιμον τοῦ ἑλληνικοῦ.

* * * Ὅταν δὲν δύναται τις νὰ δαγκάσῃ, δὲν πρέπει νὰ ὑλακτῇ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ωω Τὸ τηλεφῶνον εὐρίσκεται ἤδη ἐν πλήρει καὶ ἐνθουσιᾷδε χρῆσι παρὰ τοῖς κατοικοῖς τοῦ Χικάρου ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ Ἡλεκτριστὴς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ὅπως πρόσφατον περιστατικόν, ὅπερ ἀποδεικνύει τὰ πλεονεκτήματα, ὅσα παρέχει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

Νέα τις κυρία ἐτηλεφώνησε τὸ μεσονύκτιον πρὸς τὴν πενθερὰν της, ὅτι τὸ τέκνον της κατελήφθη ἀπὸ βῆχα διφθεριτικόν, καὶ ὅτι δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ.

Ἡ πενθερὰ ἐτηλεφώνησε πρὸς τὸν ἱατρὸν της, ὅστις ἀμέσως ἀπεκρίθη ὅτι πρέπει νὰ συνεννοηθῇ παρευθὺς μὲ τὴν μητέρα. Τὸ κεντρικὸν τηλεφωνικὸν γραφεῖον ἐνήργησε παραχρῆμα τὴν δέουσαν προσαρμογὴν τῶν τηλεφωνικῶν συρμάτων, καὶ ὁ ἱατρός ἐτηλεφώνησε τὰ ἐξῆς: «Ὅταν τὸ παιδίον βῆξ ἀκόμη, προσαρμόσατε τὸ ἄκρον τοῦ τηλεφωνικοῦ μηχανήματος εἰς τὸ στόμα του, ἐγὼ δὲ προσέχω, καὶ θὰ ἀκούσω».

Αἱ ὀδηγίαι αὗται ἐξετελέσθησαν, καὶ ἡ μήτηρ ἔλαβε πάραυτα τὸ ἐξῆς τηλεφώνημα: «Ἡσυχάσατε· δὲν εἶνε ἀνάγκη τῆς ἐπισιπέως μου πρὸ τῆς ἐπαύριον· τὸ τέκνον σας ἔχει συνήθη κατάρρον, ὅστις δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν διφθερίτιν».

Ταῦτα πάντα ἐξετελέσθησαν ἐντὸς διαστήματος χρονικοῦ βραχυτέρου τῆς ἡμισείας ὥρας, καὶ, ἐκτὸς τῆς μητρὸς καὶ τοῦ νηπίου της, ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος ἠδυνήθησαν νὰ κοιμηθῶσιν ἡσυχῶν, χάρις εἰς τὴν τόσον ἀγγίχουσαν ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Βαρομετρικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

[Ἐκ τῶν τοῦ Jules Verne].

1ον Ὅτε τὸ βαρομετρον κατέρχεται ἀποτόμως καὶ συνεχῶς, μετὰ μακρὰν καλοκαιρίας διάρκειαν, ἐπελεύσεται βεβαίως βροχὴ. Ἀλλὰ δυνατὸν ὁ ὑδράργυρος νὰ κατέλθῃ ἐν τῷ βαρομετρικῷ σωλήνι πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, πρὶν ἢ οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπέλθῃ εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν,

ἂν ἡ καλοκαιρία διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν· ἐν ταύτῃ δὲ περιπτώσει, τοσοῦτον μεγαλητέρα ἔσται ἡ διάρκεια τῆς βροχῆς, ὅσον πλείοτερος χρόνος παρέλθῃ μεταξύ τῆς καταπτώσεως τοῦ ὑδραργύρου καὶ τῆς ἐπελεύσεως αὐτῆς.

2ον Ἐκ τούναντίου, ὑπάρχοντος βροχεροῦ καιροῦ διαρκέσαντος μακρόν τινα χρόνον, ἂν τὸ βαρομετρον ἀρχῆται ὑψούμενον βραδέως καὶ κανονικῶς, ἐπελεύσεται βεβαίως καλοκαιρία, καὶ διαρκέσει ἐπὶ τοσοῦτον πλείοτερον χρόνον, καθ' ὅσον τὸ μεταξύ τῆς ἐπελεύσεως τῆς καλοκαιρίας καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑψώσεως τοῦ βαρομέτρου διανυθῆν χρονικὸν διάστημα εἶναι μεγαλητέρον.

3ον Κατὰ τὰς δύο προηγουμένως περιπτώσεις, ἂν ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ ἀκολουθήσῃ ἀμέσως τὴν κίνησιν τῆς βαρομετρικῆς στήλης, ἡ μεταβολὴ αὕτη διαρκέσει ἐλάχιστον χρόνον.

4ον Ἄν τὸ βαρομετρον ὑψούται μετὰ βραδύτητος καὶ συνεχείας ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἢ καὶ πλέον, προαγγέλλει καλοκαιρίαν, εἶναι δὲ ἄνευ σημασίας τινός, ὅτι ἡ βροχὴ ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τυχὸν ἐξακολουθεῖ ἐξ ἀντιστρόφου, ἂν ὑπαρχούσης καλοκαιρίας τὸ βαρομετρον καταπίπτῃ μετὰ βραδύτητος καὶ συνεχείας ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἢ καὶ πλέον, προαγγέλλει βροχὴν, καὶ εἶναι ἄνευ σημασίας ὅτι ἡ καλοκαιρία ἐν τούτῳ ἐξακολουθεῖ. Ἀλλ' ἂν τὸ βαρομετρον ὑψούται ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἢ καὶ πλέον, διαρκούσης τῆς βροχῆς, εἴτα ἐπελθούσης τῆς καλοκαιρίας ἀρχίσῃ ἀμέσως νὰ κατέρχεται, ἢ καλοκαιρία διαρκέσει ὀλίγιστον χρόνον. — Καὶ τ' ἀνάπαλιν.

5ον Κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον ἀπότομος πτώσις τοῦ βαρομέτρου προμηνύει ἄνεμον, κατὰ τὸ θέρος, ἂν ἡ θερμότης εἶναι μεγάλη, προμηνύει καταιγίδα. Τὸν χειμῶνα, μετὰ παγετὸν διαρκείας τινός, ταχεῖα πτώσις τῆς βαρομετρικῆς στήλης ἀγγέλλει μεταβολὴν ἀνέμου, συνοδουμένην μετὰ βροχῆς καὶ διαλύσεως τοῦ παγετοῦ. Ὑψώσις ὁμοῦς τοῦ βαρομέτρου, ἥτις ἐπέργεται κατὰ παγετώδη καιρὸν, διαρκέσαντα ἤδη ἐπὶ χρονικὸν τι διάστημα, προμηνύει χιόνα.

6ον Οὐδέποτε αἱ ταχεῖαι διακυμάνσεις τοῦ βαρομέτρου δύνανται νὰ διερμηνευθῶσι προμηνύουσαι ξηρὸν ἢ βροχερὸν καιρὸν διαρκείας τινός. Τούτων ἐνδείξεις ὑπάρχει ἀποκλειστικῶς, ὅταν ἡ ὑψώσις ἢ ἡ πτώσις τοῦ βαρομέτρου γίγνεται βραδέως καὶ συνεχῶς.

7ον Ὅτε, πρὸς τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, μετὰ βροχερὸν καὶ ἀνεμώδη καιρὸν, τὸ βαρομετρον ὑψούται, τοῦτο ἀγγέλλει τὴν ἐπέλευσιν βορειῶν ἀνέμων καὶ παγετοῦ! Α. Π.

1 Σ. Μ. Τα ἀνωτέρω δὲν εἶναι κανόνες ἀπαράβατοι· ὀρίζουσι δὲ μόνον τὸ συνήθως γινόμενον.